

N:o 40.

Af herrar **Lundeberg** och **Pettersson, Fredrik**, *angående pension åt vice häradshöfdingen J. M. Stuart.*

Vice häradshöfdingen John Magnus Stuart, som äfven under innevarande år antagits till sekreterare i statsutskottet, har nu under trettio år varit anställd i Riksdagens tjänst. Han antogs nämligen år 1873 till kanslist i statsutskottet och har därefter under 16 riksdagar tjänstgjort såsom notarie och under 13 såsom sekreterare i nämnda utskott. Dessutom har Stuart hos Riksdagens revisorer varit anställd sedan år 1877 under 6 revisionsförrättningar såsom notarie och under 21 såsom sekreterare.

Ett så långvarigt arbete i utskotts- och statsrevisorers tjänst saknar motstycke och torde, då det varit plikttroget utfördt, böra mana därtill, att denne tjänsteman, i likhet med hvad som i regeln gäller i fråga om statens öfriga tjänare, beredes visshet om att, när hans krafter icke längre förslå till fullgörande af det med tjänsten förenade arbete, hans ålderdom ändock må varda i ekonomiskt afseende tryggad. Vi hafva därför ansett Riksdagen böra bevilja Stuart, som är född den 2 april 1844, en pension att vid uppnådd 65 års ålder uppbäras å riksgäldskontorets stat.

Beträffande pensionens belopp, synes detta, då Stuart, enligt från riksgäldskontoret meddelad uppgift, under de två senaste åren såsom sekreterare i statsutskottet och hos statsrevisorerna uppburit tillsammans i medeltal 5,360 kronor, lämpligen böra bestämmas till 3,500 kronor, utgörande i afrundadt tal 66 procent af nämnda belopp; lärande emellertid, därest han, efter att hafva hunnit till sagda ålder, skulle komma att uppbära inkomst på grund af tjänst eller befattning på statsverkets eller Riksdagens stat, han böra vidkännas motsvarande afdrag å pensionsbeloppet.

Vi hemställa alltså,

att Riksdagen må besluta, att till vice häradshöfdingen John Magnus Stuart må från och med månaden näst efter den, under hvilken han uppnått 65 år, från riksgäldskontoret utgå under hans återstående lifstid en årlig pension af 3,500 kronor; dock att, för den händelse han efter nämnda tid innehar tjänst eller befattning på statsverkets eller Riksdagens stat, pensionen icke må utgå till högre belopp än som erfordras för att tillsammans med den inkomst, han må uppbära på grund af sådan tjänst eller befattning, utgöra nämnda belopp, eller 3,500 kronor.

Stockholm den 26 januari 1903.

Chr. Lundeberg.

Fred. Pettersson.

N:o 41.

Af herr **Tillberg**, *angående höjning af tullen å sirap och melass.*

Den, som närmare iakttagit de senare årens importsiffror, har ej kunnat undgå att särskildt uppmärksamma, att öfver 3 millioner kronor årligen utgå ur landet för ett närings- och njutningsmedel, som lätteligen skulle kunna inom landets gränser framställas, nämligen sirap.

På den tid, då den nuvarande tullsatsen å sirap, 10 öre per kilogram, bestämdes, utgjorde sirap uteslutande den sista produkten från rörsockrets raffinering; och eftersom af inhemskt råmaterial sirap då ej kunde framställas, var tullen endast att betrakta såsom finanstull.

Efter den tiden hafva emellertid förhållandena väsentligt ändrat sig, och man kan numera tillverka sirap af såväl bättre som sämre kvalitet af hvitbetor. Det är i Tyskland denna metod uppfunnits och kommit till vidsträckt användning. Från en ringa början har denna fabrikation därstädes raskt utvecklats sig, och nya fabriker byggas fortfarande. För närvarande tillverkas i Tyskland 10,000 å 12,000 ton sådan sirap. Den konsumeras